Başarı…

Yazan: Ali Özdemir - 7 Ocak 2021

Babam Mehmet Ali ve annem Meryem (yıl 1963)

Bu yazıda siyaset, polemik, çatışma, tartışma yoktur. Sadece yazmayı, okumayı hayatının bir parçası olarak gören "düzgün insanlar" için hazırlanmıştır.

1939 doğumlu olan babam Mehmet Ali Özdemir 9-10 yaşında Haymana Ovasına çobanlık yapmaya gönderilmiş. Bacak kadar çocuk günün 24 saati davar sürülerinin peşinde koşturulmuş. Sadece kuru bir ekmek yedirilerek…

16 yaşındayken, yalın ayak, baş çıplak halde kara trene kaçak binerek İzmir Kemalpaşa'ya gitmiş. Bir kelime okuması dahi olmadığı halde…

1950'lerin Kemalpaşa'sını şehir sanmayın. Kıraç bir köy orası da… Bu beldede çiftçilik, hayvancılık, çobanlık işlerinde çalışmış. Para filan yok. Karın tokluğuna…

20 yaşına gelince yine kaçak-göçek yollarla Bolu'ya gelmiş. Buradan 65 kilometre kadar yürüyerek Kıbrıscık ilçesinin Bölücekkaya Köyüne ulaşarak askerlik (vatan) görevi için başvurusunu yapmış.

Bir kelime bile okuması olmayan Mehmet Ali'yi İstanbul'a asker olarak göndermişler. Orada da her işi yaptırmışlar. "Aklını" kullanmış. Ustalara yardım ederken bu elektrik ve sıhhi tesisatçılık işlerini öğrenmiş…

2 yıl sonra, 1962'de Köyüne dönmüş. Kim yardım ettiyse, askerde çat pat okuma-yazma öğrenen bu çilekeş insanı Kıbrıscık Orman İşletme Müdürlüğüne elektrikçi olarak işe almışlar.

1962'den 1990'a kadar, bir gün dahi izin, rapor almadan, hafta sonları bile itiraz etmeden, günde 10-14 saat kamuda hizmet vermiş.

Kurumun elektrik, elektronik, su, kalorifer, jeneratör, çatı, sıva, boya, fayans, alçı işlerini tek başına yapmış.

Babam diye söylemiyorum. 1995 yılında rahmetli oldu. Artık beni duyamaz.

Hiç okula gitmediği halde bir evin elektrik, su, beton, kalıp, demir, sıva, fayans, boya işlerinin yapabiliyordu. İlçenin kol ve duvar saatlerini, radyolarını, televizyonlarını, fırınlarını, ütülerini, buzdolaplarını kolayca onarabiliyordu.

Sayabildiğim kadarıyla 10 farklı işi profesyonel düzeyde yapabiliyordu.

2000'lere geldiğimizde insanlarımızın elinin altında her türlü imkan (kitap, internet, kütüphane, kurs, seminer, dersane, teknik okul, üniversite vb.) var. Ama çalışkan, projeci, patent peşinde giden, üretici, bu ülke için çalışmak isteyen insan çok az… Bunu nereden mi biliyorum? Google her ülkenin yıllık patent, makale, proje, buluş, icat, inovasyon sayısını söylüyor…

Varsa yoksa uyku, yemek, saçma modayı takip etmek, Instagram, Tik-Tok, Twitter, Facebook, TV, yemek programları, futbol saçmalıkları, alt zekalılar için hazırlanmış diziler, Acun, Seda, çar- çur medya yalanları…

Özet: Üretim, proje, sanayi, kitap, kültür, sanat, edebiyat, felsefe, etik, ahlak, edep, azim, çalışma yoksa orada hiçbir başarı olmaz.

Ali Özdemir

Mehmet Ali Özdemir kırmızı çerçeve içine alınmıştır. (Yıl 1980'ler)

Yorum Ekle

Ali Özdemir